

POLACY!

Wiek z górą mija, jak naród polski na Sejmie Czteroletnim kładł podwaliny pod wielką budowę nowoczesnego państwa. Usunięcie bezrządu oligarchicznych magnatów, głęboko w lud sięgające reformy demokratyczne, zabezpieczenie powagi prawa, wzniesienie majestatu narodowego państwa, mającego w ręku „Skarb i Wojsko“, oto hasła wiekopomnej konstytucji 3-go Maja, dające Polsce przed wiekiem jedno z pierwszych miejsc w szeregu państw cywilizowanych Europy Zachodniej.

Potworny rozrost lawiny rosyjskiej zdruzgotał i w skrwawioną ziemię polską wdeptał te odrodzenie przodków naszych zamiary.

Pod naporem sił wrogich runęło państwo nasze.

Lecz honor narodu uratował Kościuszko, a skuta w kajdany ziemia polska nie przestała i w niewoli rodzić pędów wolności, nie wyrzekła się swoich praw do życia.

Aż oto znowu w wojnie światowej słońce majowe zaświeciło nad nieszczęsną ziemią polską, z której wypędzone zostały wojska rosyjskiego tyrana. Znowu w całej Polsce rozlega się głos nadziei, że wojna ta przyniesie Polakom **wolne państwo ojcyste**, że odżyją w wolnym narodzie hasła 3-go Maja, że ojczyzna nasza zajmie znowu należne jej miejsce w rodzinie ludów europejskich.

Wojna z Rosją zniszczyła trzy czwarte Polski, nie oszczędziła narodowi ani jednej kłeski, a zgłuszcza i gruzi zalegają ziemię naszą w Królestwie, w Galicyi i na Litwie. Drogo okupiliśmy nasze prawo do życia. Tem większą stać się musi świadomość, że cały naród winien wyteńczyć swe siły i mocną, niecofnioną wolą dźwigać z popiołów wolną Ojczyznę!

Niepodległe państwo polskie w całym świecie przywróci cześć imieniu polskiemu i wszędzie odmieni ciężką dolę Polaka. Podniosą głowy bracia nasi w zaborze rosyjskim, jeśli nawet dalszy los wojny nie wtłoczy Rosyi w jej naturalne granice, odetchnie swobodniej Wielkie Księstwo Poznańskie, a nie ulega kwestyi, że pomiędzy Królestwem a Galicyą runą żelazne kordony, wzniesione przez carat, i obie dzielnice w ściślejszym znajdą się związku.

P O L A C Y !

125 lat temu Sejm Wielki uchwalił nierozdzielność naszej Ojczyzny, a Konstytucya 3-go Maja w stroskaną duszę narodu wlała uczucie mocy i otuchy. I dziś w rocznicę tej wiekopomnej Uchwały, gdziekolwiek biją szczerze serca polskie, jedno przenika je uczucie i jedno pragnienie je łączy. Śród kłesk i nieszczęść zachować musimy hart ducha i czynu, którego bohaterskim przykładem świecą nasze Legiony. Niechaj w tym dniu na zawsze znikną obawy przed nowym, może okrutniejszym jeszcze podziałem ziem polskich, czy to Królestwa, czy to Galicyi, niechaj i dzisiaj otucha skrwawione serca nasze zjednoczy.

P O L A C Y !

Moskiewska obroza, którą los bite w zdjął z naszego karku, należy już do przeszłości. I oto po wielu latach stara stolica Polski święci uroczyste pamiętny dzień 3-go Maja, niechajże tego święta żaden zgrzyt nie zamaci, niechaj myśl nasza w twórczej woli przeszłości czerpie moc twórczą na przyszłość.

Niech żyje pamięć KONSTYTUCYI MAJOWEJ!

Niech żyje święto NARODOWEGO ZMARTWYCHWSTANIA!

Niech żyje WOLNA NIEPODLEGŁA POLSKA!

Warszawa, 3-go Maja 1916 r.

Centralny Komitet Narodowy.